

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 43. Concilia in Galliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. sua Ligerina cedere cogeatur, libertati
A.C. 1060. restituit. Gervasius in Normanniam ad

tom. 9. Conc. Ducem Guilielmum se recepit, donec
p. 1042. eum tandem Rex Henricus, ut faventem
sibi haberet Præsulem, Archiepiscopatu
Remensi, Guidonis obitu vacantem, do-
navit. Ergo ad illam Sedem consentien-
tibus Clericis populoque undecima Octo-
bris, anno millesimo quinquagesimo quin-
to, translatus est.

Quatuor extant Epistolæ Nicolai Pa-
tom. 9. Conc. pæ ad Gervasium Archiepiscopum datæ.
p. 1091. In prima Papa significat, Archiepisco-
pum accusatum fuisse, quod Benedicto

Antipapæ faveret. Hortatur, ut Regem
salutaribus monitis roboraret adversus
malos Consiliarios, qui in divisione Ec-
clesiæ Romanæ criminum suorum impu-
nitatem quærebant. In alia epistola Ar-
chiepiscopo præcipit, ut Episcopo Bello-

ep. 2. vacensi Sacris interdiceret, qui Simoniace
ordinatus ferebatur, donec Romam veni-
ret, in Concilio ibidem celebrando causam
dicturus. In alia rursus monet, ut da-

ep. 3. mnum Ecclesiæ Viridunensi illatum resar-
ciri juberet, quia illa Ecclesia speciatim
sub Tutela Sacræ Sedis existeret.

§. XLIII.

Concilia in Galliis.

tom. 9. Conc. Eodem anno millesimo sexagesimo Ni-
p. 1108. colaus Papa duo Concilia in Galliis,
primum

primum Viennæ Feria secunda ultima *Sæculum XI.*
die Januarii, alterum Turone Feria IV. *A.C. 1060.*

prima Martii, a Legato suo Stephano *Marten.*
Presbytero Cardinale celebrari iussit. *Coll. n. p.*

Quæ de his Conciliis ad nos pervene- 224.

runt, de verbo ad verbum eadem sunt, si
solam diem, urbis Ecclesiæque nomina
excipias. Unde conjectura est, Cano-
nes, qui iis adscribuntur, non post deli-
berationem Episcoporum conditos, sed
jam prius conscriptos a Legato Roma
fuisse allatos. Dicuntur autem ideo fa-
cti, ut vacillantes & pæne everse in toto
orbe terrarum Ecclesiæ præsertim in Gal-
liis confirmarentur.

Dicti Canones fuere numero decem,
quorum tres primos solum sub Titulo
Concilii Viennensis habemus. De Si-
monia autem & continentia Clericorum
in iis præcipue agitur, & ea solummodo,
quæ jam toties in hac causa & quibus-
dam aliis Disciplinæ articulis statuta fue-
rant, repetunt. Si quis Episcopus quod-
cunque ministerium Ecclesiasticum aut *Can. 2.*
Præbendam, id est, pensionem ministe-
rio annexam, alicui Simoniacæ conferat,
liceat Clericis repugnare, & ad Episco-
pos vicinos, ac etiam, si opus sit, ad Sa-
cram Sedem converti. Episcopi Bona
Ecclesiæ titulo Beneficii, id est Feudi, non
alienent. In fine Concilii Turonensis *c. 2.*
decem Antistites tam Archiepiscopi,

Yy 3

quam

Sæculum. XI. quam Episcopi interfuisse dicuntur, sed
A.C. 1060. non est vestigium, quod Johon, qui
 se Archiepiscopum Dolensem dicebat,
 quamvis a Stephano Legato nominatim
 citatus fuerit, advenerit.

§. XLIV.

Concilium Jaccetanum.

tom. 9. Conc. p. 1111. In Hispania eodem anno millesimo sexa-
 gesimo, æra 1098. Concilio Jaccæ in
 Arragonia celebrato interfuere Episcopi
 novem ex Ecclesiis tam citra, quam ultra
 Pirenæos positis, atque inter alios Pater-
 nus Archiepiscopus Cæsaraugustanus;
 Rex Ramirus quoque Sanctii Magni filius
 cum liberis suis & Regni Proceribus adve-
 nerat. Complura edita fuere Decreta ad
 corrigendos mores, & Disciplinam Eccle-
 siasticam restituendam, inter assiduos bel-
 lorum tumultus labefactatam. Abrogato
 ritu precandi Gothico, Romanus est intro-
 ductus, & translata Jaccam Episcopalis Se-
 des, quæ Oscæ prius fuerat, quia hæc ci-
 vitas sub potestate Infidelium gemebat,
 ea tamen conditione, ut si aliquando ab
 impiorum Dominatu eriperetur, Jacce-
 tana Sedes Oscensi subjiceretur. Ex eo
 tempore Episcopi Jaccetani dici coepe-
 runt, qui prius Episcopi Arragoniæ ap-
 pellabantur

§. XLV.